र्शयन्नाह असूर्य्यम्पश्यरूपा अतिगोपनीयतया सूर्य्यमप्यनिषिद्ध दर्शनन्न पश्यतीति असूर्य्यललाटयोरित्यादिना खश् पाघ्रेत्यादि ना पश्यादेशः असूर्य्यम्पश्यं रूपं यस्याइति सः सा न पश्यतीति रूपमपि न पश्यतीत्युक्तम्॥ २१॥

तामित्यादि। तां राक्षसीं लक्ष्मण उवाच किमित्याह त्वं वन किमर्थमभीरुः सती अरार्य्यसे अत्यर्थं भ्रमसि ऋगतौ मूत्रसूत्रेति यङ् स्याद्यर्त्त्यृतोणुरिति गुणः नाजन्तादेरादिर्द्विरिति निषेधात् आद्यक्षरस्य न द्विः स्यादौनवर्द्रेये इति वर्ज्जनात् रेफसहितस्य यस्य द्वित्वं खेराद्यच इति खेर्यलोपः र्घोऽनितइति खेर्दीर्घः वने किम्भूते गोष्ठीने भूतपूर्व्वं गोष्ठं यस्मिन् सम्प्रति गोसञ्चारोऽपि नास्ति अतएव स्त्रीपुंसयोर्भीषेणे भयजनके गावस्तिष्ठन्ति अस्मिन्निति गोष्ठं निपातनात् विकारसंघेत्यादिना भूतपूर्व्वेऽर्थे गोष्ठात् नीनः स्त्री च पुमांश्च स्त्रीपुंसौ निपातनात् ञ्यन्तभीधातोर्नन्द्यादित्वादनः भीर्भीषवेति भीषादेशः भीषिचिन्तीति सूत्रनिर्द्देशात् भीषधातुरप्यस्तीति केचित् कीदृशी असूर्य्यंपश्यरूपा सूर्य्यमपि न पश्यति असूर्य्यंपश्यं घटीखारीत्यादिना खश् स्यादानेति दृशः पश्यादेशः असूर्य्यंपश्यं रूपं यस्याः सा तथा दृशिना सम्बद्धस्य नञः सूर्य्येण सह समासो गमकत्वात् नविभेतीति अभीरुः क्रुक्लुकौभिय इति क्रुः क्रियावचनस्य भीरुशब्दस्य मनुष्यजातित्वाभावात् उतोऽयुङ रज्वादेरिति सूत्रेण उप् प्रत्ययः॥ २१॥

मानुषानभिलष्यन्ती रोचिष्णुर्दिव्यधर्म्मिणी। तमप्सरायमाणेह स्वतन्त्रा कथमञ्चसि॥ २२॥